

Formanden: Taletiden er udløbet. Det er længe siden.

Damsgaard: Er det længe siden? Så må jeg slutte, men det var også en god konklusion.

Grethe Philip: Hr. Lysholt Hansen var inde på spørgsmålet om, hvordan den nye realkreditlovgivning virkede i praksis. Jeg var glad for, at han tog dette spørgsmål op. Det var noget, jeg selv havde overvejet. Også jeg havde set tallene for den stærke udvidelse i långivningen inden for realkreditområdet og været foruroliget over det. Jeg tror også, hr. Lysholt Hansen — så vidt jeg husker, var hr. Lysholt Hansen medlem af realkreditudvalget — husker, at vi var inde på disse spørgsmål, at vi drøftede risikoen for, at kreditinstitutionerne skulle sætte vurderingerne op. Men så kom vi lige-som lidt fra det og endte med at indføre en enhedsprioritering. Nu har jeg indtryk af, at der i hvert fald i visse kredse er en formodning om, at netop dette, at vi endte med en enhedsprioritering, som set ud fra mange synspunkter er overordentlig rationel, måske har været med til at sætte vurderingerne op, fordi man nu konkurrerer på vurderingerne. Jeg var glad for at høre fra ministerens side, at regeringen har taget spørgsmålet op, har taget en drøftelse med institutionerne om det, og at der er nedsat et arbejdsudvalg. Jeg vil blot gerne her fra folketingets talerstol sige, at vi i det radikale venstre vil støtte ministeren i hans bestræbelser for at få faste vurderinger. Om det så skal være ved en ændring i loven, eller vi kan gøre det på anden måde, finder jeg i hvert fald i øjeblikket ikke afgørende, men der synes helt givet at være behov for faste regler, så vi ikke igennem det, der nu sker, får en i virkeligheden fuldstændig ukontrolleret udpumpning af penge, ukontrolleret på den måde, at hverken Nationalbanken eller regeringen, endsige folketinget, har rigtig styr på, hvad der sker. Men jeg er som sagt glad for, at man allerede er i gang med overvejelserne.

Hr. Poul Dam uddybede nogle af de tanker om prioritering af statens udgifter, som jeg selv kort strejfede i mit indlæg, og sagde: er det rigtigt, at man uden videre skal acceptere, at udgifter, som man én

gang er begyndt af afholde, skal køre videre i al evighed? og anbefalede, at man foretog ganske skånselsløse og, som han sagde, aldeles usentimentale prioriteringsovervejelser. Der har allerede her under debatten været en del bemærkninger om denne del af hr. Poul Dams indlæg. For mit vedkommende er jeg enig i, at der her ligger et meget stort problem. Jeg tror, det er helt nødvendigt, at vi kommer videre, og jeg mener, at det ville øge chancerne for at få virkelig godt og sagligt arbejde på dette område, hvis hr. Poul Dams indstilling, hvad jeg håber, vil finde opbakning i hele SF-gruppen.

Hr. Poul Dam kunne ikke lide støvsugerbanden — undskyld udtrykket, men det har vel vundet hævd — og foreslog, at man i stedet for fik en kulegravning, hvori alle partier er inddraget. Også heri er jeg enig, for så vidt som det er tanker, vi allerede har været inde på i det radikale venstre. Men spørgsmålet er: hvordan kan vi få det til at fungere? Jeg synes i hvert fald, vi skal snakke nærmere om det partierne imellem, men jeg vil gerne med det samme pege på et af de problemer, jeg klart ser for mig, nemlig: i hvilken grad kan vi løbende få den til enhver tid siddende opposition til at være interesseret i at tage et medansvar? Jeg ville tro, det er dér, vanskeligheden ligger, og det er såmænd ligegyldigt, hvem der sidder i regering, og hvem der sidder i opposition. Men jeg håber og tror, at vi, der i øjeblikket sidder i opposition, ikke er så ømskindede som den forrige opposition over for pressionsgrupper, og jeg synes i hvert fald, at vi skal gøre et forsøg.

Hr. Poul Dam spurgte, om jeg ville foreslå en løsning på boligproblemerne, der ikke koster penge, og samtidig med at jeg svarer herpå, føler jeg også, at jeg kan svare på et indlæg fra hr. Henning Philipsen.

For det første vil jeg gerne sige, at det radikale venstre altid har været rede til at fortsætte med boligsikringen til de økonomisk svagt stillede grupper, men vi ønsker ganske vist en anden beregningsmåde. For det andet: vi er også enige i, at der under en eller anden form må gives støtte til ned-sættelse af den høje begyndelseshusleje, og vi er naturligvis klar over, at begge dele vil medføre visse udgifter for staten. Men det, jeg særlig hæftede mig ved, var, at vi er aldeles uenige i den af regeringen foreslåede